

Katarzní rytmus jako protijed na zničené sny, vytříbený afropop, americana se sicilskými serenádami a pavouk rozeznávající zvonkohru. Nepochybuje o tom, že i další zahraniční hosté přivezou na Folkové prázdniny nevšední hudební zážitky.

Cílem **Kanazoé Orkestra** není pouze hudební oslnění; s takovými muzikanty a zpěváky to snad ani jinak nejde. Snaží se především ovládnout naše těla. Tanečně, to, aby nedošlo k nedorozumění. Balafonista Seydou Diabaté z Burkina Faso hraje tak rychle, až se jeho paličky stanou neviditelnými. K tomu se mezinárodní sestava snaží mít energii pod kontrolou, leč marně, takže pokaždé skončí u frenetických rytmů vytříbeného afropopu. Ten zahrnuje tradiční hudbu západoafrického národa Mandinků, nigerijský afrobeat, rock, elektroniku a další vlivy, takže své hudbě raději zkráceně říkají balabeatz. Ve francouzském Toulouse, kam se Seydou Diabaté před patnácti lety přestěhoval, se za tím účelem spojil s krajany - balafonista a hráč na loutnu ngonni Mamadou Dembélé a zpěvák Losso Keïta – a se třemi Francouzi přeskakujícími od jazzu k rocku. Osobitá cesta k zasazení balafonových tradic do moderního kontextu tím byla otevřená a ohlas na čtyři dosud vydaná alba Kanazoé Orkestra zamýšlené směřování do budoucnosti západoafrické griotské hudby to potvrdil.

Americká písničkářka **Amanda Pascali** své hudbě říká americký folk pro imigranty a plynule v něm přechází ze sicilského dialektu do angličtiny. Je určený každému, kdo měl někdy pocit, že nikam nepatří a doma ho ke všemu považovali za cizince. Šestadvacetiletá folkařka tím vlastně naznačuje, co generaci Z v dnešní trumfovské Americe trápí ze všeho nejvíc: ztráta identity. „*Celé mládí jsem v touze začlenit se mezi spolužáky strávila potřebou být „super Američankou“.* Než jsem si uvědomila, že pro dítě imigrantů je to víceméně nemožné. Přestala jsem se proto snažit a pomocí hudby se začala zbavovat zastaralého archetypu, co znamená být Američanem,“ řekla k počátku své kariéry dcera Egyptanky a Rumuna s italskými kořeny, která se jim narodila v New Yorku a dnes žije v Houstonu, takže tex-mex s mariachi tubači na jejím posledním albu ***Roses and Basil*** neslyšíme náhodou. Berme ho ovšem za střípek ze svěží mozaiky americany, Středomoří, Latiny a sicilských lidových písní, především serenád. K těm se dostala, jak je pro její vrstevníky zvykem: na internetu. Uhranula ji totiž ikonická sicilská zpěvačka Rosa Balistreri, která se těžkému osudu, chudobě a trápení postavila v 70. letech zpěvem proletářských balad. Aby je mohla za doprovodu multiinstrumentalisty Addisona Freemana zpívat a v anglických překladech sdílet se světem, odjela Amanda Pascali studovat do Palerma. A tehdy vedle aktivistického naladění pro sebe objevila možnost, jak se zařadit do nějakého hudebního prostoru: vytvořila si vlastní, kde může být bez jakéhokoliv omlouvání tím, kým chce a věnovat se tomu nejdůležitějšímu: Zpívat a vyprávět.

Folkové prázdniny oslaví čtyřicátiny další čtveřicí mimořádných koncertů

Napsal uživatel TZ

Středa, 06 Květen 2026 18:34

www.folkoveprazdniny.cz